Molièrův Lakomec

15. ledna 1622 – tedy právě před 400 lety – se v Paříži narodil herec, divadelní principál, a především komediograf Jean Baptiste Poquelin známý pod jménem Molière. Po Shakespearovi se objevil dramatik, jehož dílo jako by představovalo samostatnou kapitolu, ne-li rovnou epochu divadelních dějin, která navíc zůstává dodnes živá nejen pro francouzské publikum. U příležitosti výročí vznikla v Českém rozhlase nová inscenace snad nejznámější Molièrovy komedie Lakomec.

Pětiaktová hra v próze, jejímž hlavním hrdinou je lichvář a chorobný lakomec milující více než kohokoli z bližních svoje peníze, byla napsána v roce 1668. Dnes patří k nejoceňovanějším Molièrovým hrám, ale v době svého vzniku velký ohlas nevzbudila. I když hrál titulní roli sám autor, který si v komických úlohách uměl získat přízeň obecenstva, dosáhl Lakomec v Palais Royal pouhých dvaceti repríz. Obliba komedie přišla až později, dnes patří k nejuváděnějším autorovým hrám a jméno hlavní postavy se stalo synonymem pro lakomého člověka.

Podobně jako dříve napsaný Tartuffe je i Lakomec dramatem jedné rodiny. A také komedií charakterů, ve které děj i situace slouží k tomu, aby vyjevily ve vší nepatřičnosti a směšnosti nezvladatelnou neřest hlavní postavy. Vdovec Harpagon, otec dvou dospělých dětí Kleanta a Elišky, je posedlý hromaděním peněz a zároveň je přesvědčený, že ho